

Arrest

nr. 44 097 van 28 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 10 maart 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 februari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. BOUROVA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 september 2009 dient verzoekster een aanvraag in van een verklaring van inschrijving als bloedverwant van een burger van de Unie, een bijlage 19. Verzoekster wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 9 december 2009 de volgende documenten over te leggen: bewijs van onvermogen uit Bulgarije; ziektekosten verzekering; bewijs niet ten laste van het OCMW; inkomen van de zoon en bewijzen ten laste van de zoon tot 6 maanden voor de aanvraag. Vervolgens vermeldt het document dat alle vereiste documenten werden overgemaakt op 24 november 2009 en dat de aanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken zal worden beoordeeld.

Op 8 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter

kennis gebracht op 10 februari 2010. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving (1), aangevraagd op 09/09/2009 door M., K. Y. geboren te (...) van Bulgaarse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing (2):

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

De gezinsinkomsten van de Bulgaarse zoon, in functie van wie de aanvraag werd ingediend, zijn onvoldoende om een bijkomend persoon (betrokkene) ten laste bij te nemen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster stelt in essentie dat verweerder heeft verzuimd om de beslissing op een zorgvuldige wijze te nemen aangezien hij bij de beoordeling van de solvabiliteit van de zoon van verzoekster geen rekening heeft gehouden met de loonfiches van de schoondochter van verzoekster, die haar weldegelijk zijn aangeboden. Verzoekster is immers ten laste van de familie van haar zoon en niet van haar zoon alleen. Verweerder heeft echter geopteerd om de documenten die hem werden aangeboden niet te aanvaarden. Indien deze loonfiches wel werden aanvaard dan had hij geen andere beslissing kunnen nemen dan een positieve, nu het gezinsinkomen ongeveer 2.200 euro bedraagt en bijgevolg ruim voldoende om verzoekster ten laste te nemen. Verweerder heeft door zijn handelwijze alle kansen ontnomen van verzoekster om te bewijzen dat het gezin van haar zoon over voldoende middelen beschikt. Door geen nader onderzoek te voeren naar de specifieke situatie van verzoekster heeft de administratie het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

2.2 Verweerder stelt dat uit de gegevens zoals die werden overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken enkel blijkt dat de zoon over een inkomen van ongeveer 1.100 euro per maand beschikt. Waar verzoekster stelt dat de loonfiches van haar schoondochter werden overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dit geenszins uit het administratieve dossier. Uit de overgemaakte stukken blijkt aldus niet dat het gezinsinkomen voldoende is om verzoekster ten laste te nemen. In de mate verzoekster zelf in gebreke bleef om de overheid te voorzien van de vereiste informatie kan verzoekster bezwaarlijk de overheid verwijten onzorgvuldig te hebben opgetreden in haar besluitvorming. De overheid vermag slechts rekening te houden met de stukken die haar op het moment van de besluitvorming ter kennis zijn gebracht. Aangezien uit het administratieve dossier blijkt dat alleen loonfiches van de zoon werden overgemaakt, kon de overheid bezwaarlijk rekening houden met de eventuele inkomsten van de echtgenote van de referentiepersoon.

2.3 In de repliekmemoirie herhaalt verzoekster de uiteenzetting van het eerste middel.

2.4 De Raad wijst erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Verzoekster stelt terecht dat wat de ten laste neming betreft verweerder dient rekening te houden met de gezinsinkomsten van de referentiepersoon, met name de inkomsten van haar zoon alsook de inkomsten van haar schoondochter die deel uitmaakt van het gezin. Waar verzoekster stelt dat geen rekening is gehouden met de inkomsten van haar schoondochter blijkt uit het administratief dossier niet dat de loonfiches van haar schoondochter zijn ingediend bij haar aanvraag van inschrijving. Verweerder kon bijgevolg geen rekening houden met de inkomsten van haar schoondochter bij de beoordeling van de

ten laste neming. In de bestreden beslissing stelt verweerder dat de inkomsten van haar zoon onvoldoende zijn om een bijkomende persoon ten laste te nemen. Dit wordt niet betwist door verzoekster in haar verzoekschrift.

In de mate verzoekster doelt op de gemeente waar zij stelt dat de loonfiches van haar schoondochter werden aangeboden doch dat de *“administratieve overheid”* heeft *“geopteerd om deze niet te aanvaarden”* beperkt verzoekster haar uiteenzetting tot een bewering doch toont zij dit nergens *in concreto* aan. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat de gemeente zou geweigerd deze documenten in ontvangst te nemen en geweigerd zou hebben deze documenten over te maken aan de beslissingnemende overheid, met name de Dienst Vreemdelingenzaken. De beslissingnemende overheid vermag slechts rekening te houden met de stukken die haar zijn overgelegd op het ogenblik van de besluitvorming. Aangezien uit het administratieve dossier blijkt dat enkel de loonfiches van verzoeksters zoon werden overgemaakt kon de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid geen rekening houden met de eventuele inkomsten van de echtgenote van haar zoon bij de beoordeling van de gezinsinkomsten. De bewijslast voor het voldaan zijn dat zij zich bevindt in de voorwaarden tot inschrijving als bloedverwant van een burger van de unie, rust op de aanvrager. Uit het administratieve dossier blijkt aldus niet dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.5 In het tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 51, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit).

Verzoekster stelt dat in bovenvermeld artikel duidelijk staat te lezen dat de administratieve overheid binnen de vijf maanden na het indienen van het verzoek tot gezinshereniging een beslissing hieromtrent moet worden genomen. *In casu* heeft de administratieve overheid pas op 10 februari 2010 de beslissing genomen, daar waar de aanvraag van verzoekster dateert van 9 september 2010. Bijgevolg is de opgelegde termijn van vijf maanden niet in acht genomen en dient verzoekster in het bezit te worden gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8.

2.6 Verzoekster verwijst terecht naar de toepassing van artikel 51, § 3 van het Vreemdelingenbesluit. Dit artikel bepaalt: *“In de andere gevallen dan deze bedoeld in §1 en §2, wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister, binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag. (...)”*

Verzoekster wijst eveneens terecht op het feit dat zij haar aanvraag heeft ingediend op 9 september 2009. Echter waar verzoekster stelt dat de bestreden beslissing is genomen op 10 februari 2010 blijkt uit het administratief dossier en de beslissing zelf dat ze is genomen op 8 februari 2010. In de mate verzoekster de betekening van de beslissing op 10 februari 2010 doelt als datum voor de berekening van de termijn van vijf maanden wijst de Raad op artikel 51, § 3 van het Vreemdelingenbesluit waaruit duidelijk blijkt dat de termijn loopt tot de dag waarop *“de beslissing (wordt) genomen door de gemachtigde van de minister”* en bijgevolg niet de dag waarop verzoekster kennis neemt van de beslissing.

De bestreden beslissing werd aldus binnen de termijn van vijf maanden genomen zoals bepaald in artikel 51, § 3 van het Vreemdelingenbesluit.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN